

WE ŚRODĘ DNIA 13 STYCZNIA 1868

Z Wiednia d. 6. Stycznia.

Uroczyście żądanie ręki Oblubienicy Naj-
jaśniejszego Cesarza Jmci od iey matki Arcy
Xżny Jmci Maryi Beatrixy, wdowy po ś. p.
Arcy Xżni Jmci Ferdynandzie, stryju Najjaś-
niejszego Cesarza Jmci nastąpiło d. 3 Stycznia.
Najjaśniejszy Cesarz Jmć wyznaczył do te-
go, jak wiadomo, Wielkiego swiętego Mar-
szalka Xcia Ferdynanda Trauttmansdorfa, &c.
który wyjechał z zamku Cesarzkiego do pała-
cu Arcy Xżny Jmci przez Bürg, ulicę pań-
ską, &c. w następującym porządku: 1. Od-
dział jazdy; 2. Jeden dworzaniin na koniu; 2
C. K. trębaców konno; 2 C. K. dworskich
furierów w paradnych mundurach konno; 4 C.
K. szambelanów; 3 C. K. tajnych radców;
każdy w sześciokonnym powozie, obok któ-
rych szła liberya; 3. C. K. Pełnomocnik w
sześciokonnym paradnym powozie dworskim.
Okolo drzwi powozu po każdej stronie szedł
jeden C. K. leiblokaj; za tym jeden
dworzaniin w paradnych sukniach; reszta dwo-
rzan i liberya Pełnomocnika szła przed po-
wozem; 4. Oddział jazdy kończył orszak.
Przy wschodach przyjęli pełnomocnika J. C.
K. Mei Marszałek i dworzanie Arcy Xżny

Jmci matki, tudzież tajni Radey i Szambela-
nowie, którzy snaydowali się w iego orsz-
ku i wprowadzili go poprzedzeni od dworzan
i dworskich furierów (którzy się pozostali w
przedpokoju) do audyencyonalney sali. Arcy
Xżna Jmć otoczona z obu stron swoim
dwórem stała pod baldachimem, wysłała na
przeciw wchodzącemu do sali pełnomocniko-
wi i powitawszy go powróciła pod bald-
achim. Pełnomocnik zbliżywszy się do niej
prosił w imieniu Najjaśniejszego Cesarza
Jmci o rękę Arcy Xżny Jmci Maryi Ludwi-
ki Beatrixy w następujących wyrazach:

"Jaśnie Oświecona Arcy Xżno i Pani!
Stawam z najwyższemi uszanowaniem przed
W. Królewiczowską Meją, dla oświadczenia
Jey uczuciów i życzeń J. C. K. Apostolskiej
Mei, moiego Najjaśnawszego Cesarza i Pa-
ni. Wyrażnem jest życzeniem J. C. K. Mei
osiągnąć Arcy Xżni Jmci Maryi Ludwi-
ce Beatrixie rękę swoją jako małżonkę, i przez
to uczynić tak szczerę skłonność swojego
serca zadosyć, iako też pomnożyć szczęście
swoich ludów, wynosząc na tron wzor
wielkości umysłu i wszystkich cnót kobiecych,
i równie iak przed 70 laty, kiedy przez po-

łączenie domu Habsburskiego z Lotaryńskim Dom CesarSKI nabrął nowej świętości, pragnie J. C. K. Mość połączyć drogie odnogi wysokiego i dawnego domu Habsburskiego. Mam przeto zlecenie prosić Waszey Królewiczowskiej Mci jako Matki Arcy Xźniczki Jmci o pozwolenie uczynienia iey uroczystego oświadczenia i otrzymania od niey zezwolenia. W przekonaniu, że ten związek jest W. Królewiczowskiej Mci równie miły, jak jest od Najjaśniejszego Cesarza Jmci pożądaný, oczekuję z niecierpliwością łaskawey Jey odpowiedzi.,

Arcy Xźna Jmć Matka odpowiedziała na to żądanie z równą powagą, iak rozrzwaniem. Tu wprowadzona została przez Ochmistrżynią do audyencyonalney sali Arcy Xźniczka Marya Ludwika. Skromność, która zniewoliła serce J. C. K. Mci malowała się na iey twarzy. Gdy stanęła po lewey stronie matki pod baldachimem, obrócił Pełnomocnik J. C. K. Mci do niey głos swoy w następującym sposobie :

" Jaśnie Oświecona Arcy Xźniczko i Pani ! Za zezwoleniem Arcy Xźny Jmć Matki uskuteczniając dane mi zlecenie od Najjaśniejszego Cesarza i Pana, proszę W. Królewiczowskiej Mci uroczyste o rękę dla Najjaśniejszego Cesarza Jmć. Pomiędzy wielu ważnemi zleceniami, które przez 40 letnią blisko służbę czterech Monarchom Najjaśniejszego Cesarzowskiego domu miałem szczęście odebrać i uskutecznić, żadne niebyło droższe sercu Monarchy, ani więcey interesowało wiernych poddanych, i dla mnie niebyło miłszem i chwalebniejszym nad terazniejsze, przez które upraszam W. Królewiczowskiej Mści z nągłębszem uszanowaniem, jakie oblicze Jey nakazuje i najwierniejszemu słudze wtak ważney słu-

wie przyśtoi, o zezwalające słowo.,

Z rozrzwaniem, które na całej wi dać było twarzy, dała godna tronu dla wysokich cnot Arcy Xźniczka słowo zezwalające. Pełnomocnik zaś rzez daley ciągnął :

" Odebraue zezwalające słowo od W. Królewiczowskiej Mci napełnia radością moje serce i nie omieszkaam zanieść go J. C. K. Mci, na ktore niecierpliwie oczekuje.,

Tu obrócił się Pełnomocnik do wszystkich przytomnych : " Nayprzod powinieniem z rozkazu i w imieniu J. C. K. Mci Arcy Xźniczkę Jmc Maryą Ludwikę Beatrixę ogłosić iako aktualną oblubienicę Najjaśniejszego Cesarza Austrii, i proszę nayspokorniey W. Królewiczowskiej Mci (obracając się do Arcy Xźny Matki) abys ią za taką uznała i uważała.,

Potem pocałował Pełnomocnik z uszanowaniem rękę Arcy Xźniczki Jmci. i zakończył następującą do niey przemową swoje poselstwo :

" Polecam mnie i wiele millionow poddanych Austryackich względem W. Królewiczowskiej Mci i w sercach naszych uznajemy Cię przodem już naszą matką. Oby nayslepszy i nayukochańszy Monarcha nasz znalazł w domowem pożyciu z W. Królewiczowską Mcią, iako małżonek i oyciec szczęście, którego przez całe swoje panowanie, iako Monarcha, mało na tronie kosztuje ! Obyś go tyle uszczęśliwiła, ile zasługuje, i ile wszyscy iego poddani pragną ! Obyś W. Królewiczowska Mość, iak wielkie Twoje przymioty i cnoty zasługują, dzieliła w szczęściu, w iak naydłuższe lata z nayslepszym i nayukochańszym naszym Monarchą tron, w którego obronie 14 moich imiesnikow obok Rudolfa Habsburskiego z ochotą poległo w bitwach, przez które Austriya zapewniła zo-

stała wysokiemu domowi Habsburskiemu, i każdy noszący to imię gotów jest i dzisiaj poświęcić swoje życie na jego obronę! „

Potem mowie przedstawił Xzę Trautmannsdorf, iako wielki Marszałek dworu, przyszłej Matłonce J. C. K. Mci przeznaczonę dla niej Marszałka dworu i ochmistrzynią, poczem pierwszy wprowadził do niej dwor męzki, a ostatnia dwor żeński, i od tej chwili wszystkie powyższe osoby zaczęły przy niej służbę czynić. Pełnomocnik oddał się z całym swoim orszakiem i powrócił w tym samym porządku do zamku, dla zdania J. C. K. Mci sprawy z swego poselstwa.

J. C. K. Mość przyzwyczajony nadgrzać zastugi urzędników państwa, raczył Szmelnickiego gorniczego Radcę, W. Inspektora i Kawalera orderu S. Szczepana, Franciszka Xaw. Drewenyak de Jaktakenesz, w nadgodę jego zastug i na dowod swojego ukontentowania, ustanowić **nałaskawiey C. K. nadwornym radcą z uwolnieniem od tacy.**

C. K. Radcy szlacheckich sątów w Czechach, Franciszkowi Kasprowi Brozowskiemu, raczył J. C. K. Apostolska Mość, przez wzgląd na 20 letnie jego zastugi, zdatność i chwalebne obycie, udzielić **nałaskawiey wakujący urząd radcy w trybunale appellacyynym w Czechach.**

Z Lizbony d. 2. Grudnia.

Ogłoszona tu została następująca instrukcja, ściągająca się do wydanego pod d. 26 Listopada 1807 Królewskiego wyroku:

„Osoby, które wyrokiem moim wyznaczylem do rządzenia królestwem w czasie moiey niebytności, powinny wykonać przy sięgę wierności przed kardynałem petryarchą i czuwać, aby bezstronna sprawiedliwość i ustawy państwa iak najszybcy były zachowa-

ne. Utrzymają mieszkańcow przy wszystkich swobodach, które im nadałem lub moi Królewscy poprzednicy. Rozstrzygać będą większością głosow podane im od trybunałow do rozpoznania sprawy, mając zawsze wzgląd na ustawy i zwyczaie państwa, i osadzać urzędy sądowe i skarbowe w zachowanych odemnie formalnościach. Starac się będą zabezpieczyć osoby i własność wiernych moich poddanych, wybierając na stopnie woyskowe najzasłużeńszych ludzi. Starac się ile możności będą zachowac w państwie spokojność, przysposobic wygodne kwatery dla woysk Cesarza Francuzow i Króla Włoskiego i dostarczac im wszystkich potrzeb poki w tem państwie stać będą, zapobiegac wszelkiey przeciw nim zdróżności, i jezeliby takowa się przytrafita, ukarac przykładnie przestępcow, tak ażęby dobra zgola utrzymana była z woyskami narodow, z któremi połączyliemy się na stałym lądzie. Jezeliby się przytrafita, iż ubyłaby która z składających rząd osob, tedy ma bydz inna na tej miejsce większością głosow obrana. Pokładam w waszem honorze, w waszych cnotach zaufanie, iż nie stanie się żadna krzywda mojemu ludowi w czasie moiey nieprzytomności, i że gdy powrócę do mego kraju, day B-że iak nayszybcy! zastanę wszystkich ukontentowanych, panujący zawsze porządek i spokojność pomiędzy moimi poddanymi, którzy stali się godnymi oycowskiey moiey staranności. Działo się w pałacu de Nossa Senhora, de Ajuda d. 26 Listopada 1807.

Podp. Xzę Regent.

Członek rady rządowej, która Xzę Regent na czas swey niebytności ustanowił, Jeneralny intendent polieyi &c. Lucas de Seabra da Silva wydał pod dniem 30 Listopada dwa obwieszczenia. W pierwszym nakazuje mie-

szkaneom pod wielką karą b... Francuzką i Hiszpańską monetę ; w drugim pozamykac wschody wychodzące na ulicę, a wchodzić tyl nemi.

Oto jest odezwa, którą Jenerał Junot wy- dał wchodząc do Portugalii;

"Rządca Paryża, pierwszy Adjutant Nayaśniejszego Cesarza i Króla, Jenerał naczelny i Kawaler orderu Portugaljskiego Chrystusa. Mieszkańcy Lizbony! Woysko pod moimi rozkazami będące wkrczy do waszych murów ; przychodzi tam dla uwolnienia waszego portu i waszego Xcia od wpływu Angielskiego. Lecz Xzę ten zastuguiący dla cnot swoich na wielki szacunek, d... się uwieść radzie kilku złych ludzi, którzy go otaczają i udał się na łono swcich nieprzyjaciół. Wmo wiono w niego boiaźń o własną jego osobę ; za nie poczytano jego poddanych i interes wasz poświęcono tchorzostwu kilku dworaków. Mieszkańcy Lizbony! Bądźcie spokojni w waszych domach ; nie obawiajcie się ani mego woyska, ani mnie; iesteśmy tylko straszneai dla naszych nieprzyjaciół i złych ludzi. Wielki Napoleon, Pan moy pesela impie, abym was bronił, iakoż będą was bronił.

Podp. Junot.

Gdy Jenerał Junot wszedł tu d. 30 Listopada z przednią strażą swolego woyska, założył główną kwaterę u Barona Quintella. Tegoż dnia osadzili woyska Francuzkie twierdze nadbrzeżne. Codziennie przychodzi tu więcej Francuzkiego woyska, które umieszczają w koszarach i po klasztorach, i mówią, że tylko officerowie ślad będą u mieszczan.

Z resztą tak przy odieździe Xcia Regenta, iako też przy woiwściu woysk Francuzkich panowała tu nadzwyczajna spokojność i porządek.

Papierowe pieniądze, które spadły by-

ty na 60 za sto podnoszą się znouwu, i nie tracą już tylko 20 na sto. Właściwey jednak przyczyny jego nie wiemy.

Gdy Xzę Regent odpływał z Portugaljską eskadrą, z 8 liniowych okrętów i kilku fregat złożoną, był na ujściu Tagu przez Sidueja Smith powikany.

Handel gupetnie tu ustał, i wielu znakomitych kupców zstąpił w niespokojności względem swoich obowiązków, ponieważ panie niedostatek pieniędzy.

Oj gramie Portugalii d. 2. Grudnia.

Sidney Smith ma na swojej flocie mieć 16,000 woyska. Na Portugaljskiej eskadrze znajduje się 7000 woyska. Sidney Smith odprowadza Portugaljską eskadrę do Brazylji Matemaia, iż za przybyciem do Brazylji nie tylko te 7000 ludzi, ale i reszta tanteyszego Portugaljskiego woyska złączy się z Anglikami i użyte będą do wyprawy przeciw którym z okolicznych osad. Odważny Lisiers przywita zapewne Anglikow, jeżeli się o Paragway pokuszą, iak dawniey pod Buenos Ayres.

Z Paryża d. 21 Grudnia.

Nayaśniejszy Cesarz Jnc oczekiwany był d. 20 w Alexandryi.

Officyał Paryski, Jalbert, poświęci w przyszłą niedzielę nowe zbudowany kościół S. Wicentego de Paulo na ulicy Mentholon, przedmieściu Poissonniere.

Redaktor dziennika Publicysta ogłosił następujący list pisany do niego z Serajo w Bosnii pod d. 20 Października.

" Mei Panie! Dziennik W Pana mający wziętość uwiadomił chce uczoną publiczność, iż wczasie meiego ostatniego bawienia w Neapolu przypadek pozwolił mi pod zwaliskami iednego cęnu, który, podług znalezionego w nim napisu, należał niegdyś do rycerza tej stolicy, odkryć rękopism sławney

Melzi Owidyusza. Za dwa miesiące każe drukować tego tłumaczenia obok oryginału, z historycznymi i krytycznymi przypisami. Lecz przed tym jeszcze czasem użyję WPana dziennika, dla dania publiczności niektórych wyjaśnień względem tego odkrycia. Przyjmij WPan zapewnienie, &c.

Pod. *S. de la Loire*

Dom Braganza zaczął w roku 1640 panować i dał Portugalii 5 Królów i jedną Królową. Dom ten pochodzi od Roberta I. Xcia Burgundy i prawnyka Roberta, Króla Francuzkiego.

Mowią, że P. Melzi będzie na nową godność wyniesiony.

Z Bordeaux piszą, iż Angielskie okręty zabraniają przeznaczonym do tego portu Amerykańskim okrętom wnieść się na Gironde, i niedawno zatrzymały znowu 2 Amerykańskie okręty i do Anglii odesłały.

Na giełdzie biegają w tych dniach kopia niemieckiego listu z Kale, w którym donoszono, iż przybył tam rozjemowy statek, na którym znajdował się Hrabia Moira. Lecz po czynionych dochodzeniach okazało się to doniesienie fałszywym, i zmyślone zapewne było w celu lichwiarskiej spekulacji. Policya nie wysledziła jeszcze autora tego fałszywego listu z Kale, który tu wielką odianę zrobił w cenie osadowych płodów.

Mowią ciągle, iż przy Bordeaux zgromadza się 50000 wojska, którego główna kwatera znajdować się będzie w Bordeaux, dokąd także udał się oddział gwardyi i część Cesarzkich ekwipażów.

Minister morski powrócił do Paryża z obiazdą portów.

Mowią, iż Cesarz powróci z Włoch do Gdunia do Paryża, lecz zaraz wyjedzie do Bordeaux, &c.

W piśmiech tutejszych czytamy co następuje: Biskup Besansonu wezwał w pasterskim liście protestantów, aby powrócili na łono kościoła. Prawnik Beaufort kazał wydrukować pismo, w którym wzywa powyższego biskupa, aby stosownie do iedyzowładztwa w monarchii, naczelnika rządu uznał także naczelnikiem kościoła, i przykładał się do reformy, która wszystko uprzątać potrafi, co jeszcze na zawadzie stoi, względem połączenia partyi religii Chrześcijańskiej. Urzycmuje, iż to połączenie niezawodnie nastąpi; nie mu przeszkodzić nie może i będzie powszechne.

Tłumaczenie dzienników ostatnich kampanii na język Turecki przez Kiefera wyszło już z druku.

Kapitan Boutin przybył gręcem z Konstantynopola do Paryża. Domyślają się, iż przywiezione przez niego listy muszą być wielkiej wagi, ponieważ był opatrzony zaleceniem do wszystkich poczt, aby podróż jego przyspieszały.

Xcę Castel-Franco, który przybył z Wiednia do Paryża, obemyje dowodztwo nad Hiszpańskim wojskiem w Portugalii.

Gazety zagraniczne, wyrażają nasze piśmie, gubią się w domysłach względem uknowanego spisku w Madrycie. Według nich spisek ten wymierzony był szczególniej przeciw Królowey i Xciu Pokoju. Pierwsza miała być oddalona od dworu, a drugi wyznaczony i pozbawiony wszystkich urzędów. Już twierdzą, że Król miał być zniewolony do oddania korony swojemu synowi. Wszystkie te wścigi mało znajdują wiary. Gruba zasłona pokrywa dotąd ważne to zdarzenie, które według wszelkiego podobieństwa długo będzie przedmiotem ciekawości polityków i historyków.

Korsarz Glaneur z Dunkierki zabrał Angielski okręt i odesłał do Delftzy w Holandyi, płynący z Hull do Aberdeen z forsztaami dębowemi. Angielski okręt Henrieta, płynący z Sztokolnu do Londynu z deskami i żelazem, rozbił się d. 5 przy Vlie; lud jednak wyratowany został.

P. Jan Müller, którego Król Jmć Westfalski mianował swoim ministrem sekretarzem stanu, był dawniej profesorem w Kassel, skąd powołany został od bywszego Elektora na bibliotekarza do Moguncyi i mianowany (był) tajnym radcą. Potem wszedł P. Müller w służbę Cesarza Austriackiego jako tajny radca w wydziale zagranicznych związków. Opuścił nakoniec Wieden i został członkiem akademii Berlińskiej. Klasyczna jego historia ligi Szwajcarskiej i pamiętnik względem konfederacyi Xiążąt Niemieckich w roku 1787 są dziełami pamiętnymi, napisane mi dokładnie i stylem mocnym, które zyskały mu imię Tacyta Niemieckiego. Nie dawno powołany został na profesora historii do Tybingi.

D. 27 Listopada umarł w Antwerpii starzec, nazwiskiem Hensel, profesyi powroźnik, mający 103 lat i 3 miesiące. Rodem był z Szląska. Służył wojskowo i odprawił kampanie 1741 i 1742. W r. 1748 ożenił się i spłodził 7 dzieci. Aż do 100 lat odbywał swą profesyją.

Marszałek Bessieres dał wczoraj w imieniu gwardyi miasta Paryżowi wspaniałą uczcę, na którą znajdowała się także Cesarzową dwor Cesarzki.

Z Lubeki d. 29 Grudnia.

Senatowi naszemu udzielony został następujący wyrok:

Wypis z protokołu Sekretoryatu stanu.

— W pałacu naszym w Medyolanie d. 17 Grudnia 1807.

Napoleon Cesarz Francuzow, Król Włó-

ski i Protektor ligi Rzeszkiej. Gdy przez wyroki rządu Angielskiego pod d. 14 Listopada okręty neutralnych, przyjacielskich, a nawet sprzymierzonych mocarstw, podlegają nietylko przetrząsaniu Angielskich okrętów, ale nawet przymuszone są zawiać do Anglii i opłacać tam pewne procenta od swiego ładunku, które Anglii dowolnie ustanowi; gdy rząd Angielski okręty wszystkich Europejskich mocarstw wyciął przez te rozporządzenia z znaczenia narodowego; gdy nie jest w mocy żadnego rządu umawiać się o swoją niepodległość i prawa, ponieważ wszyscy Europejscy Monarchowie chcą samowładności i niepodległości swoich bander, i gdy by przez niedarowaną słabość, która byłaby niezatartą plamą w oczach potomności pozwolono takową tyraniją przez iey dopuszczenie zamienić w handlową zasadę, Anglitcy poczytaliby ją za swoje prawo, tak iak już korzystając z powolności mocarstw zaprowadzili niegodziwą zasadę: że bandera nie zabezpiecza towarów, i uwaliby przez to większą moc swojemu samowolnemu i wszystkich krajow naruszającemu samowładność prawu blokady: postanowiliśny przeto i stanowimy co następuje:

Art. 1. Każdy okręt iakiego bądź narodu, który był przetrząsany przez Angielski okręt lub pozwolił się do Anglii zaprowadzić, lub opłacił iakowe cto Anglii, będzie tem samem uważany jako wyciąty z znaczenia narodowego, bo tracąc niepodległość swej bandery, stał się Angielską własnością.

Art. 2. Jeżeli powyższe okręty, wyciąte przez dowolny syn rządu Angielskiego z znaczenia narodowego, zawiną do naszych portow lub naszych sprzymierzyńców, lub dostaną się w moc naszych wojsnych lub korsarskich okrętów, tedy mają być za dobrą zdobycz uznane.

Art. 3. Angielskie wyspy ogłoszone są na lądzie i na wodzie w stanie zamknięcia. Każdy okręt iakiego bądź narodu i iaki bądź ma ładunek, kóry płynie z Angielskich portow, lub z Angielskich osad, lub z kraiw woyskiem Angielskim osadzonych, lub udaje się do Anglii, do Angielskich osad, lub do kraiw, które woyska Angielskie zajmują, jest iako przestępujący niniejszy wyrok dobrą zdobyczą. Ma być od naszych woynnych lub korsarskich okrętow zabrany i zabierającemu przysądzony.

Art. 4. Srodki niniejsze, które są tylko słusznym odwetem przeciw barbarzyńskiemu przez rząd Angielski przybranemu systematowi, który przyrownać można do systemu Algierskiego, mają moc swoją utracić przeciw wszystkim tym narodom, które potrafią Anglią zniewolić do szanowania ich bandery. Mają zaś poty moc swoją, poki rząd Angielski nie uzna zasad prawa narodow, które przepisują stosunki pomiędzy cywilizowanemi narodami w woynie będącemi. Rozrządzenia niniejszego wyroku mają być odwołane lub tem samem mocy mieć nie będą, iak skora rząd Angielski wroci do zasad prawa narodow, które razem są zasadami sprawiedliwości i honoru.

Art. 5. Wszyscy ministrowie mają zlecenie wykonać niniejszy wyrok, który będzie do dziennika ustaw wciągniony.

Podp. *Napoleon.*

Z rozkazu Cesarza

*H. B. Maret, minister
sekretarz stanu.*

Z Londynu d. 5. Grudnia.

(Z dziennikow Paryzkich.)

Po odprawioney gabinetowey radzie ro-

zestane zostały rozkazy do wszystkich portow zatrzymania Rossyjskich okrętow, które się w nich znaydują. Jakiekolwiek bądź przedsięwzięcie Rossyi srodki przeciw naszemu kupieckim okrętom, nie zdaie się jednak, aby Rossyjska flota mogła z śródziemnego powrócić na Bałtyckie morze. W Spitead zabrano wczoray na mocy powyższego rozkazu iako zdobycz Rossyjską fregatę *Sperkey* o 44 działach i przewozowy statek.

Bonaparte ziscił teraz przepowiedzenie poety łacińskiego. Jesteśmy podług niego prawdziwie Bretonami oddzielnemi od całego świata.

Gazeta ministerjalna goniec zawiera w sobie następujący artykuł:

”Wczoray odebrano tu oświadczenie Imperatora Rossyjskiego przeciw W. Brytanii. Pismo to czyni więcey wrażenia, niżeli sędziwienia. Użalenia i zarzuty Rossyi wystawione są w nim w sposobie oschtem, ale razem bardzo uszczypliwym. Rossya powstaie mocno przeciw samoistności Anglii, że nie posilkowała iey w woynie przez nią wzniesionej i szczególniej dla niey przedsięwziętej Dalej zarzuca Anglii, że nie przyjęła pośrednictwa Rossyi do pokoju. Na to odpowiadamy, że Angliia nie sądziła być rzeczą roztroponą powierzyć swe interesa mocarstwu, które nie tylko nie miało żadnego do tego prawa, ale nadto przyjąwszy część łupow po swoim sprzymierzeńcu, poświęcić mogło interesa W. Brytanii dla przystugi Francyi. Imperator Alexander podając za pobudkę do woyny przeciw nam, żeśmy nie przyjęli iego pośrednictwa, dowodzi, że mieliśmy przyczynę nie dowierzać iego sprawiedliwości i umiarowania. Oświadczenie Rossyjskie zapowiada nieskończoną woynę między tem mocarstwem i W. Brytanią; gdyż nie podobną jest rzeczą, aby W. Brytania uznała kiedy zasady,

od których Imperator powiada, że nie odstąpi. Jak skoro J. Imperatorska Mość zaślubiłym zostanie względem wszystkich punktów, które przywodzi, a mianowicie przywrocony zostanie pokoy między Francją i Angliją, przyrzeka przywrócić z nami przyjacielskie stosunki. Jest to formalne wyznanie z strony Imperatora Alexandra, że związał się z Francją; że nie przywróci z nami stosunków przyjacielskich, póki nie zawrąmy z Francją morskiego pokoju, zasadzonego na podstawach zbroyney neutralności; póki iu, który, podług osądzenia Bonapartego, powinien zapewnić wolać morze, albo raczej pokoy, który zadałby okropny cios naszej samowładności na morzu; i poddałby nas widokom Francyi. Lecz póki tylko Anglija nicę będzie choć jeden okręt lub jednego marynarza nigdy takowy pokoy nie miała. Zchodzi więc pytanie, czyli prowadzić będziemy dalej wojnę dla utrzymania naszej samowładności na morzu; na krótko zasadzona jest nasza chwila, nasza niepodległość i byt; lub czyli zawrąmy pokoy, którego warunki przymuszają nas do zrzeczenia się samowładności na morzu? (*) W tak okropnem położeniu, gdy Anglija zayduie się sama w wojnie przeciw całemu światu, nie chcieliśmy słyszeć iak jeden tylko głos, wyrażający iednakowe uczucia, nie widzieć innego widoku, iak tylko partytyzmu ożywiającego odwagę. Lecz zayduie się tu partya; która rozszeptza trwogę; która nie widzi, iak tylko powody do obawy i rozpacz; która stara się zarazić wszystkie umysły swem usileniem i kłananiem; któ-

rey murzy się tylko o nieszczęściach i klęskach; która nakoniec ogłasza przed całą Europą, że Anglija rozpacza o swoim losie. Są to dawni ministrowie, którzy rozsielają te smutne przeczucia i rozpacz; lecz następcy ich potrafią wyrwać nas z tej nieszczęsney doli.

Tedże dziennik wyraża winnem miejscu:

” Strona opozycyjna przypisuje wojnę z Rosją naszej wyprawie przeciw Dani; i wywodzi nieukontentowanie Imperatora Rosyjskiego ieszcze od zabrania fregat Hiszpańskich. Zapewnieni jesteśmy, dodają ci politycy, że młody Imperator dowiedziawszy się o pochwyceniu tych fregat okazał swole nieukontentowanie, nagrywając nas rozbojnikami morskimi. Lecz dowodem jest, że ta okoliczność nie skłoniła go wcale do wydatnia nam wojny, podewiż po tem zdarzeniu połączył się ściśto z nami. Co do wyprawy przeciw Kopenhadze, nie sądziemy także, aby była pobudką do wojny. Owszem wbyna ta jest skutkiem Tylżyckiego pokoju; i tém więcej cieszyć się nam należy z wyprawą Kopenhagską, że zyskaliśmy 20 liniowych okrętów, które Rosya nie byłaby zanedbała obrócić przeciw Anglii. Nadto Imperator Alexander ma zimę przed sobą, a nie wioknę oświadczenie iego smutne może na niego ściagnąć skutki.

Rząd dla przyspieszenia rekrutowania tak do woyska, iako też marynkarzy powiększył znacznie dawanie na rękę.

Esquadra Admirala Keates wypłynęła dziesiąto miała z Portsmouthu.

(*) Podsuwa się tu słuszniejsze pytanie: czyli formalne wyznanie Imperatora Alexandra jest przeciwniejsze powszechnie uznanem zasadom lub formalne w wyznanie Anglików, i czyli więcej użliwić się należy widząc połączone siły dwóch największych w świecie mocarstw dla zapewnienia innym wolności morza, iak słyszeć niektórych pisarzy ogłaszających samowładność na morzach, iako własność Angielską? (Przybiek ta Gazette de France.)

GAZETY KRAKOWSKIE

W ŚRODĘ DNIA 15 STYCZNIA 1848.

Z Utrechtu d. 22 Grudnia.

Minister morskim, Murszałek Veruel, mianowany został pełnomocnym ministrem i nadzwyczajnym posłem przy Imperatorze Roslyyskim; Jenerał porucznik i minister wojenny, Van Hoogendorp, pełnomocnym ministrem i nadzwyczajnym posłem przy Cesarzu Austryackim; W. Koniuszcy Caulincourt pełnomocnym ministrem i nadzwyczajnym posłem przy Królu Neapolitańskim; Szambelan Van Dedem pełnomocnym ministrem i nadzwyczajnym posłem przy Królu Westfalskim; Van der Heim ministrem morskim; Cambier ministrem osad; Rada stanu Janssens ministrem wojny, a Rada stanu Maanen ministrem sprawiedliwości i policyi.

Mniemają powszechnie, iż przyydzie do wojny między Ameryką i Anglią, i dla tego poszły barzo w górę osadowe towary.

Z Sztokolmu d. 18 Grudnia.

Król Jmé nasz, który wyjechał już z Helsingborga przez Goteburg, spodziewany jest d. 22 t. m. w naszej stolicy.

Ponieważ P. Pietrepont odjechał do Londynu, udał się natem P. Bathurst jako sprawujący Angielskie interesa do Sztokolmu.

Z Frankfortu d. 22 Grudnia.

D. 19 t. m. przejechał tędy P. Swinino, sekretarz Roslyyskiego poselstwa gońcem do Petersburga. Roslyyski Admirał Sienawin wypłynął go d. 26 Listopada z Lizbony, przybywszy szczęśliwie z będącą pod jego rozkazami flotą, liczącą 13 liniowych okrętów i 5 fregat, do tamtejszego portu. Gdy Francuzkie woyska weszły d. 30 Listopada do Lizbony, nie zbywa tam zatem na dzielnej obronie; batterye nad uściem Tagu będą dostatecznie osadzone, dla zastonienia tak miasta iako i portu przeciw nieprzyjacieliskiemu napadowi.

Znakomiti officerowie przechodzącego tędy z Francyi Roslyyskiego woyska byli na wieczorzach i śniadaniach u tutejszego Jeneralaego Roslyyskiego konsula, P. Bethmana. W drugiej kolonnie znajdowało się 115 ludzi częścią chorych, częścią kalek: wszystkich przyjął do siebie powyższy konsul i pokrzepił.

Z Kassel d. 23 Grudnia.

Dziś rozstrzygniony został los szkoły głównej Halskiej, której zawieszenie powszechny sprawiło smutek. Deputowaniicy

Konsyliarski radca Niemeyer, Górniczy radca Reil i Professor Vogel byli od J. K. Mci bardzo uprzecznie przyjętemi. J. K. Mość słuchał z największą uwagą przemowy pierwszego z deputowanych, i w łaskawey swey odpowiedzi oświadczył wyraźnie, iż będzie opiekunem akademii, której zna dawne zasługi względem nauk i względem kraju; iż przywileje iey ile zgodne są z konstytucyą będą utrzymane, a nawet pomnożone; lecz nawzajem spodziewa się po profesorach, iż uczyć będą młodzież podług takich zasad, któreby potrafiły zaszczerpić w niej ducha miłości oyczyzny, porządku i pracy. Mini strowie stanu okazali się bardzo zainteresowanemi za szkołą główną Hilską, co sprawiło powszechną radość. Lekcyje rozpoczną się bez wątpienia nayoźniej od wielkiej nocy.

Z Berlina d. 26. Grudnia.

Generał Pardo, Hiszpański poseł przy dworze Pruskim, iedzie w tymże zaszczyście do dworu Petersburskiego.

Gazety tutejsze donoszą z Memlu pod d. 19 Grudnia, iż J. K. Mość Pruski stosownie do Tylżyckiego Traktatu pokoju zamknął swe porty dla Anglikow, zakazał wszelkiej z nimi komunikacyi, bawiaćemu prywatnie w Memlu, bywшему w Danii Angielskiemu posłowi, P. Garlike, iako też pozostałemu sekretarzowi Hutchinsona wyjechać kazał i swoiego posła z Anglii odwołał.

Z Rzymu d. 15. Grudnia.

Xię Aldobrandini Borghese, który przed kilku miesiącami do Paryża był powołany, powrócił stamtąd. Z tutejszego pałacu Borghesow wywożą wszystkie wspaniałe posągi i inne starożytności sabyrki do Paryża.

W sekretoryacie stazu Papieżkim uważają teraz nadzwyczajną czynność.

Z Florencyi d. 15. Grudnia.

Najjaśniejszy Cesarz Napoleon potwierdził tymczasowo wszystkie świeckie, duchowne i woyskowe władze w Etruryi na swoich urządach. Deputacya, która udała się od naszego kraju do Medyolanu, składa się z 7 osob, pomiędzy którymi znajdują się Xię Corfini, Bankier Baidini, &c.

Z Medyolanu d. 21. Grudnia.

Dziś rano Najjaśniejszy Cesarz Napoleon, pośegnawszy się czule z Królestwem Bawarskim i innemi będącemi tu wysokiemii osobami, wyjechał na powrót do Paryża. Królewską familią mieć jeszcze będziemy szczęście kilka dni posiadać.

Podroz Cesarza przez wyższe Włochy podobną była do tryumfalnego wjazdu.

Z Werony d. 20. Grudnia.

Senator Lucyan Bonaparte rozmowiwszy się z wysokiem swoim Bratem, Cesarzem Napoleoneim, pod Mantuą, polechał na powrót do Rzymu.

Orszak towarzyszący bywosey Królowey Etruskiej w podróży do Hiszpanii, składa się z 47 powozow; pomiędzy którymi znajdują się wiele sześciokonnnych.

CENA ZBOŻ

Na targu w Krakowie d. 4 i 5 Stycznia 1808.

Korzec Pszenicy	- - -	zl. pol. 54 do 57.
— Zyta	- - -	43 — 48.
— Jęczmienia	- - -	34 — 37.
— Owsa	- - -	19 — 22.
— Grochu	- - -	43 — 56.
— Kazy jaglanej	- - -	84 — 96.

W Wiedniu d. 26. Grudnia.

Meca wynosząca pół korca naszego:

— Pszenicy	- - -	zl. pol. 24 do 30.
— Zyta	- - -	16 — 19.
— Jęczmienia	- - -	16 — 18.
— Owsa	- - -	13 — 15.

W Drukarni Jana Maja, w Krakowie na ulicy Floryańskiej pod Nrm. 507 wyszedł *Kalendarzyk dla Płci pięknej na Rok 1808, zawierający w sobie jak po inne lata ciekawości, wierszyki i zagadki. W prostej oprawie kasztuje zł. pol. 2. W lepszych oprawach koszt ma różną cenę.*

Dla osadzenia wakującego przy Magistracie Samborskim miejsca Burmistrza z pensją roczną 500 zł. ryń. konkurs na dzień ostatni Lutego 1808 roku wypisuje się z tym dokładem, iż kompetenci proźby swe dekretemi Eligibilitatis ex utraque linea i zaświadczeniem moralności opatrzone do Urzędu Cyrkularneg. Samborskiego podawać mają.

W Krakowie dnia 24. Grudnia 1807.

W Wolbromskich miejskich pastwiskach odkryty jest Torf, którego na trzy lata najwięcej ofiarującemu w arendę wypuszczony będzie. Życzący sobie więc dzierżawy tegoż torfu d. 10 Lutego 1808 w Wolbromie przy licytacji znajdować mają.

W Krakowie d. 20 Grudnia 1807.

Dla osadzenia wakującego przy Magistracie Oświęcimskim miejsca Burmistrza z pensją roczną 450 zł. ryń. wypisuje się konkurs na dzień ostatniego Stycznia r. p. z tym dokładem, iż kompetenci proźby swe dekretemi Eligibilitatis ex utraque linea i zaświadczeniem moralności opatrzone do Urzędu Cyrkularnego Myślenickiego podawać mają.

W Krakowie dnia 31. Grudnia 1807.

Dla osadzenia wakującego przy Magistracie Samborskim 2go Asseflora z pensją roczną 250 zł. ryń. wypisuje się konkurs na dzień ostatniego Lutego 1808 z tym dokładem, iż kompetenci proźby swe dekretemi i zaświadczeniem moralności opatrzone do Urzędu Cyrkularnego Samborskiego podawać mają. W Krakowie d. 25 Grudnia 1807.

Wyszła z pod prasły *Słownika Polskiego* pierwsza część tomu pierwszego, prenumeranci raczą kazać exemplarze odbierać u niżej podpisane go, co dzień, (Święta wyjąwszy) między godziną IIIą a I:2ą. Ostrzeżenie zaś, że exemplarze nie będą wydawane, tylko za okazaniem biletu prenumer ty już złożony, lub też za złożeniem prenumeraty dziesięciu czer: zł. w złocie. Cena ta stosownie do wielkości dzieła całego bardzo mierna, zostanie jeszcze aż do wyjścia drugiej części pierwszego tomu w przyszłej jesieni; zacssem w miarę do mających się coraz to bardziej bezstow podwyższoną będzie. Dan w Warszawie d. 20go Grudnia 1807 roku.

Samuel Bogumił Linde, Dr. Fil. Członek izby Edukacyi Publ. Rektor Liceum Warsz. członek Towarzystwa Przyjaciół Nauk.

Magistrat C. K. Stołecznego Krakowa do Licytacji dworok po niedy Jakubie Zyczyńskim pozostałych na Kazimierzu pod Nrm. 109 i 110 stojących tu w Ratuszu dnia 25 Lutego 1808 o godzinie 9 z rana odbywać się mający na zadanie prawem przekonywającego Pana Stanisława Milewskiego i kratora Masły Zyczyńskich Doktora Prawa Pana Litwińskiego następujące warunki dodatkowo ogłasza, to jest: że dworki takowe isko już do miasta żydowskiego dotychczas nawet Żydom zakupić wolno jest. tudzież, że trzecia część summy z przyszłej licytacji wyniknąć mającej za okazaniem bezpieczeństwa z przewizyą po 5 od 100 opłacać się mający i oddaniem kapitału za poprzedzającym trzech miesięcznym wypowiedzeniem przy przyszłym kupicielu pozostanie się. — Mający przeto chęć kupienia tych dworoków do warunków w przeszłym ogłoszeniu i teraźniejszym stosować się mają.

Gollmayer.

Krzyżtanowski.

de Nikoledon.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.

Dnia 27 Listopada 1807 roku.

Kowalski.

Czyni się wiadomo, iż w C. K. Myślenickim Cyrkule znayduie się złożony zegarek kieszonkowy; właściciel ma się przeto w sposobie przyzwoitym zgłosić. W Krakowie d. 17 Grudnia 1807.

Przez Juracykcyę Dominikałą Miechowską, publiczność uwiadomia się, iż Licytacyę domu Domioika i Katarzyny Wrzeszczowiczow własnego, w Miechowie pod Nrem. 100 stężonego do 500 zł. ryń. sądownie oszacowanego na instancyę P. Alexandra Gofuchowskiego na satysfakcyę 1400 zł. pol. kapitalney summy, wraz z procentem po 5 od 100, od d. 8 Czerwea 1806, aż do zupełnego zaspokojenia, kosztami prawnymi do 6 zł. ryń. 57 kr. i kosztami w drodze ekzekucyi podiętymi w tuteyszey kancelaryi; przez publiczną sprzedazę d. 19 Stycznia r. b. o godzinie 3 z południa odprawiać się będzie pod następującymi kondycyami.

1) Jā każdy Licytant, ma iō część szacunkowā, kommissyi przed saczęsiem licytacyi złożyć.

2) Przyszły kupiciel zaraz do rąk prawem przekonywaiącego P. Alexandra Gofuchowskiego sumnę przyznaną 1400 zł. pol. z prowizyą po 5 od 100, od 8 Junij 1806, i kosztami prawne 6 zł. ryń. 57 kr. złoży, reszty zaś kosztow ekzekucyi po oblikwidowaniu jakie nastąpię zapłaci.

3) Resztuiącą sumnę z Licytacyi wypadną w 14 dniach pod ogłoszeniem nowej licytacyi na koszt kupiciela do depozytu tuteyszego złożyć,

Wszyscy zatem chęć kupienia muiący, niech się na zwyż wyrażonym miejscu i czasie znayduią. Wierzyciele zaś osbne hipotyki muiący przypozywaię się, aby nieczekając osobnych przypozwoń, na terminie tym prawa swoje likwidowali, gdyż inaczey z repartycyi Ceny z Licytacyi przypadaiący, żaden potym wrgład na ich miany wlięcy nie będzie.

Z Juracykcyi Domikałney Miechowa d. 10 Decembra roku 1807.

Kataszewicz Sędzia.

Ces. Król. Sady Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodney wszystkim, którym na tym zależy; wiadomo czynią: że Maciey Mroczkowski Urząd komornika rezygnował, i że rezygnacya jego przez wysoki Appellacyi Trybunał Galicyi Zachodney przyięta zostala. Wszyscy zatem, którzy pretensya jaką przeciw temu bywyszemu komornikowi Urzędu tego tyżącā się, względem tax lub pieniędzy złożonych rozumieią; niechay takā w przeciagu roku iednego u Ces. Król. Sądow Tuteyszych zgłoszą; inaczey bowiem Extrabulacya kaucyi jego będzie puwołana. W Krakowie d. 10 Grudnia 1807.

Jozef de Nikorowicz.

Sternéck.

Beck.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodney.

Makolski.

C. K. Sady Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodney czynią wiadomo: że Pan Jozef Borzykowski urząd Komornika Cyrkulu Olkuskiego rezygnował. i że rezygnacya jego od Wysokiego C. K. Appellacyi Trybunału przyięta zostala. Wszyscy zatem o urząd ten Komornika ubiegać się chęcy wzywaię się: ażeby prozby swoje potzadnie opatrzone aż do dnia 19 Stycznia 1808 roku podali tym pewniey; ile że na późniey podane żaden wrgład nie będzie miany. W Krakowie dnia 10 Grudnia 1807.

Jozef de Nikorowicz.

Pohlberg.

Kannamiller.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krakowskich Gal. Zachod.

Makolski.

Dla osadzenia wakuiącego w Zbarazu miejsca Syndyka z pensyą roczną 400 zł. ryń. konkurs na dzien 22 Stycznia r. p. wypisane się z tym dokladem, iż kompetenci prozby swe dekretami Eligibilitatis ex utraque linea i zaświadczeniem moralnbsci opatrzone do trzędu Cyrkularnego Tarnopolskiego podawać maię. W Krakowie d. 31 Grudnia 1807.

(Przy dzisieyszey gazecie znayduie się 2gi Dodatek.)

GAZETY KRAKOWSKIEY

W Krakowie dnia 13. Stycznia 1808

D O N I E S I E N I A.

Per Casareo Regium Forum Nobilium Provinciale Tarnoviense Gallicæ Orientalis omnibus & singulis quorum interest, mediis presentis Elucti notum reditur, Bona Brzezna & Wytkie, cum adjacentis Wola Brzezińska, Łązek Litarz & Puśta Wola, in Circulo Sandecensi lra, & ad massam olim Hermolai Jordan spectantia, tam in Jure Constantæ de Bzowski imo Potocka 2do voto Jordanowa, quo ad summam 30.000 fl. p. quam etiam in Jure Dni Ignatii Com: Szembek quo ad summas 150 duc. & 15.000 fl. p. Executione præssa, imo in mox dicto Jure Dni Com: Szembek jam die 22 Junii 1806 via executionis pro summa 237.799 fl. p. 15 gr. judicialiter detaxata, ad instantiam Dni Francisci Com: Stadnicki in summa 30.000 fl. p. Julis. quositoris in summa vero 150 duc. & 15.000 fl. p. ex deposita Massam intercedendo solutione Jure principalis Creditoris Dni Ignatii Com: Szembek venientes, die 16 Februarii 1808 Anni hora 3 postmeridiana in Dno D. Casseriali C. R. hujus Nobilium Judicii hactæ publicæ expolitur, & auctore prætoris plus offerenti, & melius solventi venditum, idque erga sequentes Conditiones: a) Nemo ad licitationem admittetur, nisi qui decimam partem pretii Relictionis id est summam 24.000 fl. p. titulo Cautionis in paratis non deponeret. — b) Qui Emptor evadet non spectata Resolutione hujus C. R. Nobilium Fori intra 14 dies a die licitationis assumenda, cum hæredibus aut Creditoribus intabulans, aut eorum Cessionariis componere, obvientes ipsis summam, & portiones exsolvere, & eorum quietantias comportare, vel uti de Lege est, si Creditores ante stipulatam forte Renuntiationem solutionem accipere noluissent, hæc Credita ipse recipere, residuum vero pretium ad Depositum Judiciale Cas. Regii hujus Nob. l. Fori deponere debet, imputando vadium circa Licitationem deponendum. — c) Si Emptor præmissis Conditionibus satisfuerit, Decretum Domini hujus extrahatur, & ad Bona empta Jure Domini directi, ac utilis infirmetur. — Quod si vero Conditionibus non satisfuerit ad instantiam Domini Francisci Comitis Stadnicki Relictatio Expensis, ac periculo ipsius unicus Terminò dicto accoratur, Vadiumq; circa Licitationem deponendum Massæ Hermolai Jordan cedit. — Qua ppter omnes, & singuli emendi cupidi ad hanc in præfixo superiori tempore celebrandam Licitationem eo addito juvantur, quod ipsis liberum erit actum detaxationis officiosum in Gremiali Registratura præcie inspicere. Una autem Successoribus, & pro parte Creditoribus intabulatis extraneis significatur ipsis in vris Exteris degenibus, & pro parte de domicilio ignotas, ut pote Dnæ Annæ de Jordany Walewska, Magdalæ de Jordany Suchecka, Mariannæ de Jordany Łodzinska, & Ignatio Bleszynski, Advocatum hujus Provinciale Dnæ Angelowicz, tam vero Dnæ Constantiæ de Jordany Walewska respective ejus Cessionarii Bogumilo Koldonna Walewski, & Cunegundi de Walewskie Szembekowa, tum Dno Ignatio Com: Szembek Advocatum Dni n. Raczyński, pro Curatoribus Offi. iuris ad hunc Actum Licitationis, ut Juribus eorum invigilent, ab hinc constitui, quare mox dictis Successoribus, & Creditoribus

incumbit, si personaliter comparando Juribus suis prospicere ipsimet non valerent, vel aliam electum eatenus sibi Curatorem hujus Cæs. Regio Nobilium Judiciis indicare, vel constituto quavis Jurium suorum admitticula communicare.

Legaliter impedito Excellentissimo Domine Preside.

Josephus F. B. a Gebler.

Wenceslaus Nitsch.

F. Roessler.

Ex Consilio C. R. Fori Nobilium Tarn via die 21 8bris 1807.

Josephus Leschamscheider.

Ex parte Cæs. Regii hujus Appellationum Tribunalis Galiciz Occidentalis, Omnibus & singulis, quorum interest, notum redditur. — in Cæs. Regio Judiciis Criminali Cracovienli. Assessoris munus cum salario Annuo 600 fl. rha. vacans esse, — & ideo pro hoc munere vacante Concursum, præfendo terminum ad 15 Februarii 1808 ea modestate publicari: — quod si unus alterve Assessor ex Regio Judiciis Criminali Lublinski aut Sandomiriensi ad C. R. Judicium Criminale Cracovense transferetur, — Candidati se una declarare debeant, — ut post ejusmodi translationem subsequenti, vacans hoc vel aliud Altioris munus & quidem in utroque posteriori Judiciis Criminali cum salario 500 fl. rha. connexum acceptare optent. — Cæterum concurrentibus Candidatis incumbet ut sua petita rite instructa, in lingua latina aut germanica, attestatis necessariis provisa, — a præposita concernente Instantia præsertim suffulta, — si hujus sunt provinciz, ad C. R. hoc Appellationum Tribunal, — si vero alterius provinciz ad C. R. Appellationum Tribunal concernens, pro ulteriori horsum promotione exhibeant, & præter requisitas de Legæ qualitates, etiam de lingua polona, aut huic affine doceant.

Lewinski.

Joan. Moracz.

Franc. Kabetz.

Ex Consilio C. R. Appel. Trib. Gal. Occid. Cracoviz 4 Decemb. 1807.

Przez C. K. Sąd Kr. i m. d. Krakowski; Franciszek Doroczyński bywszy Ekonom wsi Lgotka Cyrkulu Krakowskiego, o zasadne zaoboystwo oskarżony, i oto areztowany, lecz potem zbiegły, a tak szkodliwym powotywaniem swey zbrodni współnacy Maryanny Zielińskiej, iako też sprzedaniem swem własnem przyznaniem się, prawnie oto obwiniony: iż on na zabicie Economi Jozefa Zielińskiego, spiskawszy się z żoną tegoż Maryanną Zielińską, z którą nieporządną miłość, podług utwożoney z nią umowy, i dany od teyże Maryanny Zielińskiej na wykonanie złoczynstwa pomocy, napiwszy się oras wódki celem szkodliwego wykonania Zbrodni, spiącego Jozefa Zielińskiego wystrzałem z fuzyi zabił, który na pierwsze sądowe wezwanie nie stanął, powtórnie wzywawszy, z nakazem, aby się w 60 dniach przed tym C. K. Sądem kryminalnym osobście stawił, względem tego okrutnego zarzuconego mu występku tłumaczyć się, gdyż w razie przeciwnym iesteli i na to powtórne wezwanie nie stanie, ma wiedzieć, że iako z własnego przyznania się o ten występek przekonany, sądzonym będzie. W Krakowie dnia 28 Listopada 1807.

F. Strański.

Paduch.

Xav. Niemetz.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zmłodniey oznawmują tym Edyktem PP. Jozefowi Brzezińskiemu i Katarzynie Cieciszewski: że Fiskus Królewski intenciem koscioła Niwiewskiego czyniący u Sądow tych — o zapłacenie 256 ezer. zł. z prowizją drugie tyle wynoszącą — żalobę na nich i na Pana Ludwika Buyno padał, i o pomoc Sądu ile sprawiedliwość wymaga profit. — Gdy zaś Sądy te nie mając wiadomości gdzie oni mieszkają, lub czy wcale C. K. państwach dziedzicznych znajdą się, onymże Adwokata tuteyszego Wotczyńskiego z ich szkody i ich kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. państwa dziedziczne przepisaney rozpocznie się i ukończony

będzie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby wczasie przyzwolonym, to jest: dnia 26 Marca 1808 roku osmi stanęli, albo jeżeli takie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczasie przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tutejszym wymienili i podług przepisu tych środków prawa używali, które do swey obrony za najsukuteczniejsze osądzą; inaczej bowiem wszelką niedogodność z zaniebdania wyiuknąć mogącą samiby sobie podług opiewu C. K. praw przypisać musieli.

Jozef de Nikorowicz,

W. Lichocki,

Kannamiller.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyjskich.

W Krakowie d. 24 Listopada 1807.

Jędrzejowicz.

C. K. Sady Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznaymują tym Edyktem Przewielebnemu Jmć X. Teodorowi Sotykowi: że Michał Zelińchowski Opiekun matoletnich Romualda i Petronelli Zelińchowskich ś. p. Wincentego Zelińchowskiego dzieci u Sądow tych — o nakazanie exekucyi na zaspokojenie kwoty 24 czer zł. — żatobę na niego podał, i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga prosił. — Gdy zaś Sady te, dla jego nieznanowania się, w C. K. państwach dziedzicznych, onemuż Przewielebnemu Jmć X. Teodorowi Sotykowi Adwokata tutejszego Htówkę, z jego sakodą i jego kosztem zastępcą postawowały, z którym proces ten stosownie do ultawy sądowey na C. K. państwach dziedzicznych przepisanej rozpocznę się i ukonczony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się, ażeby wczasie przyzwolonym, to jest przed dniem 23 Lutego 1808 roku stanął, albo jeżeli takie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu w czasie przestął, albo nakoniec innego sobie patrona obral, tego sądom tutejszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swey obrony za najsukuteczniejsze osądzi; inaczej bowiem wszelką niedogodność z zaniebdania wyiuknąć mogącą samiby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać musieli,

Jozef de Nikorowicz.

Kannamiller.

Marx.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyjskich.

W Krakowie dnia 17. Listopada 1807.

Makolski.

Z strony C. K. Sądu Szlacheckiego Krakowskiego Galicyi Zachodniej niniejszym Edyktem wiadomo się czyni: iż Wielobny Paweł Moszczeński Proboszcz w Sławnie dnia 27 Marca 1805 roku umarł — Tegoż więc sukcesorow i ko to Pana Wacława i Stanisława Moszczeńskich, tudzież Pani Kunegundy z Moszczeńskich Zielińskiej cytuję się, ażeby deklaracją względem obięcia dziedzictwa w czasie prawem wyznaczonym podali, albowiem w przeciwnym razie dziedzictwo to tak długo sądownie zachowane będzie, poki za umarłych nie będą mogli być ogłoszonymi.

Orsz niniejszym Edyktem niewiadomych sukcesorow zmarłego Jana Zakrzewskiego, synow Doroty z Karłuskich Zakrzewski cytuję się, ażeby w latach 3 i niedziel 18 do dziedzictwa po Janie Zakrzewskim zostawionego zgłosili się, pod ostrością, że w przeciwnym razie podług §. 626 części 2giey praw cywilnych dziedzictwo to na C. K. Fiskusa przypadnie.

Deley tym Edyktem nieprzytomnego Pana Jozefa Pietrowskiego jako testamentowego dziedzica niegdys Juljanny Krzyżewski, na proźbę ustanowionego kuratora Adwokata Myszkiewicza pod d. 23 Października 1805 podaną, tudzież Barbary Wolczyńskiej jako dziedziczkę testamentowey niegdys Jozefa Rojewskiego na proźbę ustanowionego kuratora Adwokata Klesowskiego pod d. 19 Listopada 1806 podaną, cytuję się, ażeby swoją deklaracją względem

obięcia lub zrzeczenia się dziedzictwa po rzeszoney Juliannie Krzyzewski i Jozefie Rojowskiem zostawionego, w terminie prawnym podali, ile ze dziedzictwo to podług §. 624 części zgley praw Cywilnych; tak długo sądownie zachowane będzie, poki za umarłych nie będą mogli bydź ogłoszonymi:

Niniejszym Edyktem nieprzytomny P. Antoni Czaykowski jako sukcesor niegdys Barbary Czaykowskiej cytuje się, żeby deklaracją swoją względem przyjęcia lub zrzeczenia się dziedzictwa w terminie prawem przepisany podał, inaczey substancya podług §. 624 części II. praw cywilnych poty sądownie zachowana będzie, poki on za umarłego nie będzie mógł bydź ogłoszonym.

Nareszczie niniejszym Edyktem do wiadomości podaje się, iż Dorota Ostrowska Panta dnia 23 Czerwca 1798 roku umarła, i w czystey substancyi summę 124 zł. ryń. 24 kr. w długach zaś summę 180 zł. ryń. 30 kr. zostawiła. Gdy zaś oprócz matki zmarłej P. Maryanny z Siemińskich Ostrowskiej tutejszym C. K. Sędziom Szlacheckim żaden dziedzic znany nie jest, więc jako kurator substancyi Adwokat Hołowka ustanowionym został, i wszystkim, którzy prawo dziedzictwa do tej substancyi mają, nakazuje się, ażeby w przeciągu 1go roku i 6 niedziel deklaracją swoją względem obięcia lub zrzeczenia się dziedzictwa podali, inaczey stosownie do §. 624 części II. praw cywilnych substancya ta tak długo pod rządem sądownym zostanie, poki dziedzic za umarłego nie będzie mógł bydź ogłoszonym.

W Krakowie dnia 14 Lipca 1807 roku.

W niebytności J. W. Przewesa.

Bernard Dwernicki, Kon. Appel. Trybunału.

Marx.

Kannamiller.

Z Rady Ces. Krol. Sądu Szlacheckiego Krakowskiego.

Jedrzejowicz.

Magistrat C. K. Miasta Stołecznego Krakowa do wiadomości podaje, iż dochód do pomocy do sukcesorow małoletnich Nieckińskich należący, na Kazimierzu pod Nram 50 flojący zł. ryń. 412 kr. 30 sądownie oszacowany, na żądanie Stanisława i Elżbiety Bodziańskich małżonkow sądownie przekonywających przez publiczną licytacya na dniu 25 Lutego 1808 o godzinie 9 z rana tu w Sądzie pod następującemi warunkami sprzedaż będzie.

a) Każdy życzący na taką część ceny szacunkowej przed zaczęciem licytacji na zakład złożyć.

b) Przyszły zakupiciel ma pozostałą wartość z licytacji wypłacić w przeciągu 14 dni po zakończoney licytacji do sądowego depozytu złożyć, inaczey nowa licytacya na koszt i szkodę jego rozpisana była. Wszyscy zatem życzący sobie tegoż kupa mają się na dzień i miejsce przeznaczone stanać. Zapisowi, zaś wierzyciele nieoczekując nowych przywołań mają swoje pretensye do protokołu licytacji wnieść inaczey żadna uwaga na nich przy podziale summy z licytacji wypadłej miała nie będzie.

Gollmayer.

Krzyżanowski.

Łoźniński.

Z Rady Magistratu Ces. Krol. Stołecznego Miasta Krakowa.

Dnia 11. Grudnia 1807.

Kowalski.

Dla oszdzenia wakującego przy Magistracie Zatońskim miysce Syndyka z pensją roczną 500 zł. ryń. konkurs na dzień ostatniego Stycznia 1808 roku wypisuje się z tym dokładem, iż kompetenci prozby swe deketami Eligibilitatis ex utraque linea i zaświadczeniem moralności opatrzone do Urzędu Cyrkularnego Myślenickiego podawać mają.

W Krakowie dnia 25 Grudnia 1807.